

og paa anden Silke 13½ pCt. af Værdien, altsaa gennemsnitlig lavere end paa de for-
 annøvnede Varer. For Uldvarer fremkommer
 nogle meget mærkelige Forhold. Paa Uld-
 garn er Tolden endnu lavere, navnlig paa
 ufarvet Uldgarn end paa nogen af de andre
 Varer, idet Tolden paa ufarvet Uldgarn kun
 er 4 pCt. og paa farvet Uldgarn 7 pCt.
 Paa Varer af Fæhaar, Guldtæpper og des-
 lige meget grove Varer er Tolden 15½
 pCt., paa klare og aabne Uldvarer er den
 24 pCt., og paa Klæde o. s. v. er den 14
 pCt. Det vil altsaa ses, at for Silke og
 Klæde er Tolden procentvis forholdsvis
 meget lavere, end den er paa de almindeligste
 Bomulds- og Linnedvarer. Derjom man
 skulde indføre paa Manufakturvarer en Vær-
 ditold, som vilde give omtrent den samme
 Indtægt, som Staten hidtil har havt af
 Manufakturvarer, maatte man sætte en Vær-
 ditold til Gjennemnit af 15 pCt., men der
 burde selvfølgelig være forskjellige Gradati-
 oner deri, som let kunne gennemføres, idet man
 f. Ex. paa Garn sætte 6—8 pCt., paa al-
 mindelige Manufakturvarer 15 pCt., paa
 Hel- og Halvsilke, Pøssementmagerarbejder,
 Knapper, Klædningsstykke, Hatte og deslige
 20 pCt. Ved en saadan Told vilde man
 omtrent tilveiebringe den samme Indtægt
 som nu, og da der i det Hele taget ikke fra
 den finansielle Side og heller ikke under
 de tidligere Behandlinger er foreslaaet nogen
 væsentlig Nedgang paa Tolden for Manu-
 fakturvarer, vil man vel omtrent komme til
 dette Resultat, dersom man beslutter sig til
 at gaa dertil. Som jeg strax bemærkede, vil
 det efter min Mening ikke være rigtigt at
 gennemføre nogen Værditold gennem hele
 Toldtarifen. Men der var et Par andre
 Omraader, paa hvilke det samme vistnok til-
 lige burde gennemføres, nemlig Værditolden,
 naar man gif til at gennemføre den paa
 Manufakturvarer. Og der skal jeg da nævne
 for det Første de forskjellige Artiller, der
 staa i nær Forbindelse med Manufakturvarer,
 saasom Skindvarer og Dele, der bruges til
 Beklædningsgenstande, og for det Andet
 Galanterivarer, hvor nu Juveler og Vege-
 tøi, Nürnberggertram, svarer lige høi Told,
 og endelig Tobak. Hvorfor jeg kunde ønske
 særlig gennemført en Værditold med Hen-
 syn til Tobak, er fordi man der igjennem
 kunde blive i Stand til uden at forurette
 den almindelige Befolkning, der bruger den
 simple Tobak, at forhøje Tobakstolden. Man
 har fra dette Things Side, ogsaa for mit
 Vedkommende, været imod en Forhøielse af
 Tobakstolden, fordi den vilde ramme al
 Tobak lige. Nu er Tolden paa finere og
 bedre Tobaksorter slet ikke høi, medens den

er meget høi paa de simple. Ved at gjennem-
 føre en Værditold vil man kunne tilveiebringe
 en Merindtægt, som kunde tjene til Kom-
 pensation, uden at gjøre sig skyldig i en sa-
 dan Forurettelse som den, jeg har omtalt,
 naar man skal indstrænke sig til en Nedgang
 af omtrent 3½ Million Kr. og tillige stræbe
 efter at opnaa saadanne Medsættelser, der
 vilde have paa den ene Side stor Betydning
 for den almindelige Befolkning, idet de om-
 fattede de vigtigste Livsfornødenheder, og paa
 den anden Side vilde have Bigtighed for
 den økonomiske Virksomhed i det Hele taget.
 Forsaavidt angaar Artiller som Sern, Løn-
 mer, Træ o. s. v., vil man vistnok være
 nødt til paa flere Steder, end Folket-
 hinget hidtil har gjort det, at halvere
 Medsættelsen og notes dermed foreløbig
 i det Mindste, indtil man har set Virkningen
 af den første Medsættelse, den halve eller i
 alt Fald en mindre Del end oprindelig paa-
 tænt. Det er Noget, som vistnok ikke kan und-
 gaas, dersom man vil gjøre Loven saa til-
 fredsstillende i de forskjellige Retninger, som
 det indensfor den angivne Grændse er muligt.
 Det er ogsaa et Punkt, som jeg antager, at
 det Udvalg, til hvilket Sagen vil blive hen-
 vist, vil tage under Overveielse. Kompen-
 sationer vil det nemlig være temmelig vanske-
 ligt at faae under de nuværende Omstæn-
 digheder. Jeg har antydet en, men det er
 ikke noget stort Beløb, man vil kunne til-
 veiebringe ad den Vej, jeg nævnte, nemlig
 gennem forhøiet Told paa Tobak. Den,
 der er blevet fremhævet stærkest fra Regje-
 ringens og Landsthingets Side, er jo en
 Forhøielse af Brændevinsafgiften. Men jeg
 tror, at man fra alle Sider maa erkende,
 at efter den Lov, som blev vedtaget i For-
 aaret, vil der i de første 5 Aar efter denne
 Lovs Udtedelse ikke ret vel kunne tænkes
 nogen Forhøielse af Brændevinsafgiften.
 Den Bestemmelse, som blev indsat i den om-
 talte Lov, at Brænderierne skulde have 5 Aars
 Frist med Indførelsen af den nye Bestat-
 ningsmaade, blev jo navnlig indsat af Hen-
 syn til de mindre Brænderier, og dersom
 man nu vilde forhøje Brændevinsafgiften,
 maatte man forhøje den forholdsvis efter
 Karrumsbestatningen og efter Udbyttebe-
 statningen. Dette vilde blive i meget høiere
 Grad til Skade for de mindre Brænderier
 end den Begunstigelse, som man har givet
 dem ved Loven af 1ste April, er til Fordel
 for dem. Det vil netop gaa i høi Grad ud
 over de mindre Brænderier, dersom man i
 Overgangstiden foretager en saadan for-
 holdsvis Forhøielse af begge Afgifter. Jeg
 tror derfor ikke, skjøndt man jo har juridisk
 Ret dertil, at man vil kunne forsvare i